

Bili smo na WRTC 2022 (World Radiosport Team Championship 2022)

BY Vlado - E70T

WRTC (World Radiosport Team Championship) se održava svake 4 godine i predstavlja svojevrsnu radio-amatersku takmičarsku olimpijadu. Za učešće se treba izboriti kroz kvalifikacije, odnosno raditi i pobijediti na takmičenjima koja se buduju za WRTC dogadjaj. Kvalifikacije traju obično 2 godine, a uzimaju se najboljih 12 rezultata koje je kandidat ostvario u kvalifikacionom periodu. Svijet je podijeljen u geografske grupe, pa tako, na primjer, Evropa je od EU1 do EU9, a broj TL (Team Leader) obično je jedan, a u nekim većim grupama prva dvojica ili čak trojica stiču pravo za učešće na WRTC-u. Računaju se rezultati contestima u konkurenciji svoje grupe i to tako da samo 4 od ukupno 12 najboljih plasmana mogu biti u "multio op", a 8 mora biti "single op". Obično su to najveći kontesti kao na primjer CQWW, WPX, WAE, ARRL, IARU i drugi po izboru organizatora. Više o tome možete naći na internetu.

E7 je bio u EU9 grupi, a pored nas tu su još 4O, LZ, YU, Z3 i Z6. Ukupno 50 timova iz kvalifikacija. Tu se dodaju mladi-YOUTH timovi, ovaj put četiri tima, te "wild card", kao i nekoliko sponzorskih timova. Tim čine dva operatora, TL (Team Leader) i TM (Team Mate), radi se "Multi 2" kategorija, sa snagom od 100W (LP - 100W). Obezbedi se oko 60 lokacija koje imaju približno jednake uslove, sa stubom visokim oko 10ak metara, 3 band yagi antenom, te dipolima za 40 i 80m opsege...

Ekspediciju iz E7, pored Brace (E77DX) koji je ostvario prvo mesto i kvalifikovao se kao Team Leader (TL) iz EU9 grupe, mene (E70T) kao partnera, Team Mate (TM). Tu su još i Edin (E74A), te Fudo (E72T), koji su izabrani kao sudije na "WRTC 2022" (službeni naziv, iako se održava 2023. godine u Italiji), te Ivo (E73A/9A3A) koji je sa Rankom (4O3A) činio tim.

I tako lagano dođe i taj 4. jul 2023 - dan dogovoren za polazak ka dalekoj Bolonji, država Italija. Neki od učesnika krenuli su dan ranije, a neki i prije (Tuki), pa hajde da krenemo nekim redom.

Ponedeljak, 3. jula, kroz Banja Luku prolaze dva momka, Edin i Duško, oba sa ovih prostora, ali sudeći po znakovima razdvojeni su sa sedam mora i sedam gora. Edin-E74A i Duško-ZL3WW (Poznatiji kao Tuki, nisam ga pitao odakle mu taj nadimak). Pokupili su me negde u rano popodne. Par sati proveli smo u gradu, obavili putna osiguranja i još po nešto. Uglavnom, oko četiri popodne, naravno, po najvećoj gužvi, probijamo se ka Prijedoru, tačnije ka mjestu sastanka - E7DX lokacija. Stižemo nakon sat i nešto vožnje. Braco je već bio na lokaciji.

Da, nije moglo bez roštilja, a na druženje i podršku došli su Dado-E74AW i Dragan-E77EA. Lagano ćevap po ćevap, kabl po kabl i stigosmo do konačne konfiguracije opreme koju ćemo nositi. Tuki se iskazao kao odličan na roštilju. Ne samo da zna, nego to i voli da radi.

Braco, Tuki, Vlado, Dragan-E77EA, Dado-E74AW, Edin

To je to, sve je spremno, još rasturiti ovo i popakovati

Sastavljeni i probano, dva radna mjesta, identična, a neke nove igračke su uspješno stavljenе u pogon... Dio RF dijela, ono prema antenama se ne vidi, ali sam pogled na razvodnu „letvu“ nam govori

da je mnogo toga spojeno... Još samo nedostaje uzemljnje.

**Ono kada je tako važan događaj, koji se uzgred čeka 5 godina, onda se pokušava i nešto modernizovati, pored ostalog tu na primer, bežične tastature i miševi nadoše svoju praktičnu primenu. Interesantno je bilo da je u jednom trenutku jedan od laptopa počeo da ljudi, sam sebe resetuje i tako u krug. Gledam šta je drugačije od prije, vidim jedan mali dongle (za komunikaciju miša i tastature u jednom USB portu). Iščupam to, odložim na sto, i gle čuda, laptop počeo normalno da radi... Nismo više spajali taj dongle. Ali ne lezi vraže, kod pakovanja, nema ga nigde... Tražili ga preko sat vremena, svetiljke na glavu, pa pretražujemo travu. Dva kvadratna metra, prešli uzduž i poprijeko. Nema pa nema, već je prošla ponoć, a mi tražimo... Braco je u jednom trenutku rekao da ide da spava, a dongle, riješićemo nekako... I otišao je... Nas trojica još jednom sve pretražili bez uspjeha, pa smo se uputili u kontejner na spavanje...

Dogovor je bio da krenemo u 06.00 po lokalnom vremenu. Ustali smo nas trojica i još jednom prevrtali po onoj travi, ne bi li našli onaj nesretni dongle... Stigao je i Braco, spakovali smo lične stvari, a ja još jednom pretražujem onu travu, kad on reče: "Pa našao sam ga, bio je u drugom laptopu... još noćas, prije nego sam legao" ...

Ko zna, šta bi mu sve rekli, ali lijep je dan, treba krenuti na daleki put ...

I tako, zvanično u 06.18, možda malo prije ili kasnije, krenuli smo... Četvorica u Sharanu.

Vlado-E70T, Duško-ZL3WW, Edin-E74A, Braco-E77DX

Braco, Edin, Ljubo-YU5EAA, Tuki, Srđan-9A3SMS, Vlado

Imali smo mnogo opreme, pun zadnji dio vozila, sve sa ATA karnet dokumentacijom koju smo prvi put koristili, pa nismo znali šta da očekujemo. Koliko li ćemo se zadržati na granici? Iznenadujuće lako i brzo prelazimo granicu EU. Hrvatska, ulazimo na auto put i već počinju da rade telefoni i viberi, gde da se, po ranije dogovorenom planu, nađemo sa ostalim momcima iz okruženja. Ideja je bila da uz put formiramo konvoj i da zajedno dođemo do mesta održavanja događaja - WRTC 2022.

Prvo ćemo u Zagrebu da se spojimo sa Ljubom-YU5EEA i Srđanom-9A3SMS, inače *YOUTH tim, naše mlade uzdanice.

*Kako bi popularizovali i nekako nagradili najaktivnije mlade takmičare organizatori su uvrstili ovaj puta četiri tima koje čine mlađi do 25 godina starosti... Više o ovome se može naći na netu.

Dočekali smo ih, crveni Punto legao od tereta. Srđan drži neke kutije u krilu, kasnije saznajem da su to QSL karte. Preuzeli smo nekoliko tih kutija od njih, tek da Srđan može da se fino smjesti. Ko bi rekao šta sve može u tako malo auto da stane. Uskoro nastavljamo put zajedno.

Slijedeća stanica je odmorište iza Ljubljane, nije daleko tu iza brda i još malo... A tamo je veći dio konvoja, stari drugari iz S5 i 9A ... sa gostima iz Amerike, K3EST i NF4A sa suprugama.

NF4A, K3EST-xyl, K3EST, Jakob-S52KJ, Tine-S50A, Najc-S56NE , Pero-9A6A (ledima okrenut)

K3EST, Tine, Najc, Darko-9A5X sa xyl, Ljubo, Srđan, Tuki, Ivo-S57AL, Pero-9A6A, NF4A

Nastavljamo putovanje u koloni, a gle čuda, onaj Putno predvodi... Bravo Ljubo... Do zadnjeg wata ga cijedi... Neda se Punto, kao da osjeća da se vraća svojima u Italiju.

Nekoliko dana prije događaja formirali smo viber grupu WRTC, manje-više balkanska ekipa, ne znam tačan broj učesnika, ali tako 40-ak... Svi su na neki način vezani za WRTC 2022, bilo kao takmičari, sudije, volonteri ili samo željni druženja. Dok se vozimo u koloni, preko te viber grupe saznajemo gde su ostali koji će nam se pridružiti... Uglavnom, dogovor je da se nađemo negde u Italiji... Gazi Ljubo punta... evo Italije... gužva, kamiona mali milion, ide nešto sporije nego što očekujemo, ali uskoro smo na dogovorenom odmorištu. Tu ćemo naći još neke momke... Cijelo vrijeme imamo vezu na 2m, a Braco i mlađani Najc-S56NE drže mikrofone...

Dio ekipa u opuštenom časkanju

Što nije snimljeno nije se ni dogodilo

Tu se priključise Davor-9A1UN i Goran-YT7AW, te Vedran-9A7DX i Zdravko-9A3LG. Izgleda da su svi pristigli , možemo dalje...

Kako god bilo , krenusno put Bolonje.. Opel Ljubo na čelu kolone ... Pomalo se put otegao, ali poslije mnogo kilometara ulazimo u Bolonju, pokrajina Emilia-Romagna. Producavamo do konačnog odredišta, Castel San Pietro Terme - Hotel Anusca Palace, tu je HQ WRTC 2022.

U predvorju hotela vrlo živo, puno poznatih likova , ili znakova...

Prijavismo se da smo stigli, te dobismo akreditacije, majice, nekave vodiče i upute kako da stignemo do svojih hotelskih soba. Već je prošlo pet popodne...

Sam WRTC kao događaj trajao je sedam dana , za neke i duže , ako se uključi odlzak i povratak. U našem slučaju skoro 10 dana. (*Evo baš sad iskoči viber poruka da je Tuki upravo stigao kući na Novi Zeland ... 19.7. čitavih 15 dana*)

Iskreno odužilo se to čekanje sa tim WRTC 2022. Talijani prolongirali za godinu dana (covid), a onda još i proljetne poplave pogodiše baš tu regiju i dodatno unesوe neku nizvjesnost. Srećom samo su neke od planiranih lokacija zahvaćene poplavama, pa se od njih odustalo i zamijenjene su nekim drugim.

Evo nas tu smo. Volonteri, učesnici, sudije i gosti su stigli na vrijeme sa savih strana svijeta. Razmjestili nas po manjim hotelima, a sve u krugu od par stotina metara ili pješke 3 do 5 minuta hoda. Organizatori su mnogo ranije poslali upitnike i prijedloge za smještaj sa uputama kako i gdje, tako da se znalo ko je gdje i sa kim. Braco i ja dobismo hotel Castello, nedaleko od HQ WRTC hotela Anusca...

Kao i uvijek kada se na jednom mjestu nađe veliki broj ljudi, zajedničkog interesa i hobija bude vrlo živo. Mnogi se poznaju još od ranije sa sličnih okupljanja ili su se sretali na bandovima, pa eto prilika da se i upoznaju, a ako ništa drugo, bar su su čuli jedni za druge. Takvi događaji popraćeni su glasnim pozdaravima, srdačnim rukovanjima, zagrljajima ... Raslađenim pićem, kraćim ili dužim pričama u grupama, koje se veoma brzo formiraju oko dvojice sagovornika i tako u nedogled.... Selfiji su bili vrlo aktivni ...

Neki su došli sa ljepšim polovinama, pa su malo suzdržaniji, kao na svadbi, dok se ne obavi ručak, svi su nekako blizu svoje stolice, a onda se svi opuste. Ma, čudo jedno.

Gledam u našem hotelu dva Amera, komšije, negdje iz NY... obojica se pri hodanju pomažu štapovima, jedan preko 90 godina Walter, W2TE, drugi vidno mlađi Tom, KA2D, možda 70 i neka.

Tom je bio veoma društveno angažovan i još uvijek je član mnogih obora i klubova u NY i šire.

Došli su da podrže događaj... Edin mi je rekao da je sa W2TE proljetos imao QSO na 10m...

Ne, nisu oni bili ni takmičari ni sudije, bili su posjetioci, ali lijepo ih je videti. Pričao sam sa KA2D, Tomom, o situaciji sa mladima u USA. Kaže slično kao svuda, sve ih je manje i manje. Spomenuo je da je organizovao dane otvorenih vrata za sve iz okruženja u nekom od contesta, ali samo nekoliko ih je navratilo, a sjeća se nekada je bilo sve puno smijeha, rada i zadovoljstva... Teška istina, polako starimo i odlazimo, svi to znamo, ali se nekako pravimo da ne primjećujemo.

Walter-W2TE, Tom-KA2D i Braco

Susret sa Fudom-E72T i njegovom suprugom

Vrijeme pred samo takmičenje, (koje нико uzgred nije ni spominjao, iako je eto ono centralni događaj), od srijede pa do petka, provodilo se u druženju, većim ili manjim grupama, sve od doručka pa preko dana u barovima hotela, te se završavalo sa večerom i opet kod nas bi rekli "fajrontiranje" metlom iz skoro svih ugostiteljskih objekata, uglavnom šankova u sklopu hotela. Organizator možda i jeste znao šta će biti, ali hotelski menadžeri nisu imali sluha. Radno vrijeme je bilo ili do 22 ili do ponoći, dalje se snalazio kako je ko znao...

Ipak, da ne pomislite kako je sve bilo u druženju i ispijanju tamo nekih napitaka, organizatori su imali turističke ture. Program posjeta nekim znamenitim mjestima ove regije, tipa Marcone muzej, ili muzej poznatih proizvođača automobila Ferarija, Maseratija, Lamborghinija i možda još nekih, te obilazak ogromne riznice raznih spomenika kulture od rimskog doba pa na ovamo.

Pogadate, iako je to sve bilo organizovano, nisam čuo da je bilo ko od ove naše ekipe nešto pričao o tome. Šteta, ali tu smo zbog ovoga, zar ne? (Poslije sam video neke fotografije, ipak je neko našao vremena za turističke obиласke. Bravo Robi, spasi ti nas od kritike)

Bologna cetar...

Da, imali su organizatori i predavanja takmičarima i sudijama, pojašnjavali manje-više svima jasno iz ranije objavljenih propozicija... Dešavalo se da sam organizator ili oni koji su vodili ta okupljanja nisu razumjeli o čemu ih neko nešto pita, pa su jednom odgovarali pozitivno, nakon desetak minuta drugačije, ili bi usred odgovora upitali, a šta je ono bilo pitanje, možete li ponoviti. Jezička barijera, a bilo je i komičnih situacija. Ostalo mi je u sjećanju kada je Vedran-9A7DX pitao da li smije uraditi neku HQ stanicu ako radi u dijelu banda koji je po preporuci namjenjen drugim aktivnostima i nije dozvoljeno da ga mi koristimo u contestu.

Odgovor je krenuo okolo, naokolo, a Vedran, u stilu advokata prekinu govornika, pa ultimativno reče: "YES or NO, ne treba obrazlaganje, YES or NO"...

Odgovor je bio YES, nakon toga pomalo i komična situacija popraćena gromoglasnim aplauzom...

Najčešće je neko od Amera iz komiteta uzimao mikrofon i objašnjavao kakav je konačan stav komiteta oko nekog pitanja, koje je unosilo zabunu.

Taj komitet to je veoma važna organizacija, oduvijek je bio, pa nismo tako mladi da se ne sjećamo....

Pogled preko sale, sjedi se u grupama, neizbežno gledanje u monitore malih telefona, slikanje, cerekanje, žamor... Gledam, vidi kao djeca, a prosječna starost je valjda bila preko 60 godina...

Opuste se ljudi, potisnu svakodnevnicu, tu su među svojim istomišljenicima, drugi svijet u odnosu na neki vanjski, stvarni. Da ne bude zabune , bilo je i mladih tu , ali nisu toliko strčali , kao ovi stariji...

Ivo-E73A/9A3A i Braco, ostali u žutim majicama su takmičari

Braco i Fabio-I4UFH, Vice president, ili frontmen organizatora

U stilu sve je to jasno, napuštamo predavanje i odlazimo u neki bar odmah ispod... Tu otkrivam da imaju i pivo u bocama-kliparima, do sada su služili obično u PVC čašama 0,3L...

Razlika je drastična... Počelo je od nas trojice, a uskoro su tri stola spojena.... Balkan boys...

U samoj definiciji smeštaja, polupansion, dakle doručak i večera. Za ručak te niko ne pita... Bilo mi čudno što pri odlasku sa doručka, neki uzimaju voćke, industrijske kroasane u kesicama, ili slatkische kojih je bilo u izobilju. Shvatio sam...

Srećom, par stotina metara dalje od središta događanja nalazile su se dve pizzerije. Bliža i dalja. Fudo je ispitao situaciju, te ocijenio da je ona dalja prihvatljivija, kao toplija i prijatnija atmosfera, sa baštom i prirodnim hladom. Rade od ujutro, ali pizze služe tek od podne. Iza podne tu je bilo dosta poznatog svijeta, prepoznatljivi po majicama koje smo dobili. Žuto-takmičari, narandžasto-sudije, te još neke boje za volontere, organizatore ili goste... Žute i narandžaste su bile najbrojnije. Na svakom stolu piće, najčešće pivo, voda ili nešto sasvim drugo, te pizza ili neko drugo jelo od tijesta. Lagani žamor prijateljskih razgovora, povremeno je prekidan glasnijim pozdravom sa novim gostom za nekim od stolova. Opuštena atmosfera. Fudo hvala.

Neka nama nas... Sandi, Braco, Dragan, Ranko, Edin, Adi

Vlado, Braco, Fudo...

Uobičajena slika peko dana, a i večeri... Braco, S57AL, IK2NCJ i S53MM (nemogu ni pivo popiti bez ključa 13)

Osvrnuću se i na neki socijalni aspekt susreta ili događaja WRTC 2022. Koliko sam shvatio, to malo mjesto u blizini Bolonje je imalo puno manjih hotela u kojima smo i mi bili smešteni. Dio hotela je imao i redovne goste, pomješane sa učesnicima pomenutog događaja. Učesnici, manje-više u svom svijetu, željni druženja, opušteni, okupljali su se u grupama, obično uz neke

šankove ili restorane i bašte u hotelima. Bio je i neki klub van hotela, vidio sam da su neki išli i tamo, ali i on se zatvarao relativno rano za jedan klub. I tu je posle jedan ujutro, sve je bilo gotovo.

Valjda to banjsko-turističko mesto živi od tih stalnih gostiju, koji se svake godine vraćaju u te hotele, a dobar utisak je jako bitan za dalji razvoj i nastavak turističke djelatnosti. Neznam, možda je zato tako rigorozno ne shvatanje druženja i onog nekog meraka, svojstveno većini amatera. Pa, nije svaki dan okupljanje i druženje sa drugarima koje cijeli život srećemo na bandovima.

Braco, Pero, Vlado, Goran, Tuki

Zdravko, Vedran, Pero

Ne zamjerim organizatorima mnogo stvari, ali trebao je da jedan od tih hotela gde su bili amateri, nekako produžiti radno vreme bar jednog od barova...

(Zato, ako ikada budete u prilici da organizujete nešto slično, vodite računa o ovome.)

Bilo je mnogo zajedničkih tema za priču, contesti, rezultati, antene, ma sve što ima dodira sa ham radiom ili nekome padne na pamet. Komentarisali su se i neke DX expedicije, neki su i bili na njima. Zanimljiva je bila priča Adriana-KO8SCA, jednog od učesnika u nedavnoj 3Y0J expediciji. Vrlo slikovito je opisao svoje viđenje nekih momenata sa expedicije. Odličan govornik. Nas nekoliko, pored naših (Tukija, Velimira, Adija i mene), tu su bili još ZL3CW, VK2IA, te još neko, nemogu da se sjetim znaka, zainteresovano smo slušali skoro sat vremena interesantno izlaganje. Ko zna dokle bi priča potrajala da nas nisu lagano odmetlali ... Moj dojam nakon onoga što sam čuo da su oni ipak odradili veliki posao dole, ma šta drugi o tome govorili

Balkanske aktivnosti...

Elem, jedno veče dobri Fudo kaže Edinu i meni, ako ste raspoloženi za rashlađeno pivo i francusko vino, njihova soba ima balkon (jedina u cijelom hotelu), pa da malo sjednemo ... Edin i ja prihvatimo ljubazni poziv, gdje ćes to odbiti, i tako završimo na tom balkonu. Divota, malo zahladilo, a inače je temperatura između 35 i 39 C preko dana. Lagano klok po klok, riječ po riječ, po neki glasniji kikot... Kako je sve bilo spontano organizovano, tako se na stolu našlo i neko voće, pored jabuka i breskva, bi tu i pakovanje borovnica koja me podsjeti na trnjine, tako to ostadoše trnjine do kraja priče. Javio se i Braco, valjada iza nekog fajronta... Super, uskoro nam se pridružio i on. Nestalo piva, prešili na vino ... i u sred priče, otvara se jedan od bližih prozora, pojavljuje se neka pospana, raščešljana glava, miroljubivo nas moli da smanjimo doživljaj, bar ja tako svatih. Valjda ujutro mora na posao, Talijan.. Bilo nam je malo žao čovjeka, kud baš tu da dobije sobu? Napustisimo balkon i uđosmo u sobu, sve sa vinom i trnjinama... Niko se više nije žalio, bar ne javno i glasno...** I kao obično ma koliko bilo ugodno i lijepo, dođe trenutak kada se treba rastati.

Skoro pet ujutro, vraćamo se u hotel, a Braco onako-taman, pokupio neki saobraćajni znak i kaže meni hajde da ga ponesemo... Gledam ga, a u sebi se pitam, gdje da ga nosimo, a i šta će nam?!

Nekako ga odgovorim i spusti on znak na parking... Hajde ovo, hajde ono... Svanjiva.... Nećeš skoro stići do hotela... Hajde hodaj po liniji i snimaj (valjda ima negdje snimak i znaka i linije)...

Pred hotelom, vrata zatvorena, visi neko ceduljče, piše da se nazove broj tlf ... Zove Braco ... broj nije u upotrebi, bira ponovo, isto ... da li je izostavio neke brojke, pogrešio ili šta, tek iz trećeg pokušaja neko se javi . Uskoro smo bili u sobi ... Nije trajalo ni minut sve se umirilo... Četvrtak ujutro ... Svanulo...

** Negdje tokom dana na nekom od tih predavanja ugledam ja Lea S50R, pridem da ga pozdravim i onko usput on me pita jesam li i ja iz one ekipe sa balkona? Kaže, nejgova xyl je po pričanju prepoznala da smo mi veselo drustvo iz Bosne. Ne, nije bilo žalbi, samo konstatacija ... hi .. Poslije je bilo još saznanja o balkonu, ali ništa što bi trebalo po lošem pamtitи ..

Da li je još bilo nekih predavanja ili ne, ili je bilo izvlačenje sudija, uglavnom četvrtak je proletio manje više pospano i brzo. Negdje u nekom dijelu dana konačno nas pozvaše u jednu veću salu. Kažu izvlačiće se sudije za svaku ekipu. I tako poče lutrija zvana sudije... Nama izvukoše Leonida , Leo-RA0AM , nakon toga slikanje ... U petak nastavak sa izvlačenjem lokacija i

EU9 tim, Braco, Leo-RA0AM i Vlado

Sudije, a naši: E72T, 9A5X, ZL3WW, E74A , S57AW

izvlačenje znakova. Znali smo da ima lokacija i na morskoj obali , a šta će nas zapasti vidjećemo u petak, o tome kasnije. Bilo jako vruće, temperatura je bliže 40 nego 30. Nakon tog sastanka bilo je predviđeno slobodno vrijeme za sve učesnike. Fudo, Edin i ja smo otišli do nekog Marketa. Kupili smo neke sitnice, planirali smo neki novi balkon i to možda večeras ponovo, ali kao da je umor učinio svoje? A i bilo bi zaista neodgovorno ne spavati još jednu noć pred contest , tako da smo to odgodili za neki drugi dan... Pa, ipak su njih dvojica sudije (naradžasti dres), nema smisla.

Ne smijem se zakleti, ali mi se čini da je moj cimer zaspao nikad ranije, ničim izazvan, malo iza ponoći.

Da, pade mi na pamet da smo prilikom večere ili doručka dobijali neke upitnike da popunimo šta bi voljeli od ponuđenog za večeru narednog dana, odnosno večeri. Za stolom broj 5 uvijek ista raja.... Tako uzmem ja onaj papirić , sve na talijanskom i jela i sastav ... Dam to Braci , on izabere nešto, pa prosljedimo taj upitnik bračnom paru iz Kalifornije da i oni izaberu nešto od ponuđenog.

Sa nama za stolom su bili i momci iz Slovačke (OM3BH i OM3GI) , te kasnije pobjednici, Ukrnjinci (UW7LL i VE3DZ). Tek uveče, svi dobijamo isto ... ma kakav spisak , kakvi bakrači ...

Posluže prvo nešto od tjestesa sa sirom i paradjzom ili pitaju ko to hoće ili samo krenu postavljati. Da napomenem da su bilo uvijek dva kruga, predjelo, obično neko od tjestesa sa nekim prilogom, te glavno jelo koje je znalo biti i sa mesom , odrescima .. Količinski sasvim ok, nema primjedbe , čak je jedno veče bilo i repete, raspoloženo osoblje... Večera se završavala sa poslasticom...

Mi bi tome još dodali i kafu, poslije svega toga. Možda da napomenem da ne služe jelo u kojem nema paradajza u nekom bliku.

Davor, Braco, Vlado, Tuki, Luka, Velimir, Ivo, Edin, Fudo...

Robert, Ranko, Tine, Kazu-M0CFW/JK3GAD, Ivo & Ivo, Tuki

Jedne prilike, nakon večere, sjednemo u jednoj od hotelskih bašti, onako spontano, od par nas pa do preko dvadeset učesnika, sve naši, Balkanci. Da ne nabrajam sva imena i znakove, ali između ostalih tu do mene i Edina smjestio se legenda, Tine-S50A. Priča teče oko organizacije mogućeg contesta koje bi okupilo takmičare sa naših prostora, radnog imena KUP, valjda po uzoru na poznato nam takmičenje. Braco i momci iz S5 i 9A već smisljavaju pravila, vrijeme, razmjene, množitelje. Svakakvih ideja je tu bilo... Tine se aktivno uključivao u diskusiju, vrlo pozitivno razmišljanje je provejavalo o toj ideji. Ko je prvi došao na tu ideju nisam siguran, ali da Braco ima tu prste uvjeren sam... Ideja nije loša, trebalo bi podržati i aktivno se uključiti u contest, naravno ako do toga dođe, jer se priča odužila, pa malo skaklo sa teme na temu... Mislim da nije ništa konačno dogovorenog, ostalo je na prijedlogu, da se još malo razmisli, a eventualni konačni dogovor će se videti na Istra contest meeting (ICM) u oktobru, koliko sam shvatio.

Round table, square-shaped

Ako zaživi KUP onda bi se proglašenje pobjednika i dodjela nagrada dešavala na ICM događaju. Još se spominjala mogućnost da, po uzoru na LZ qrp contest, bude nešto slično organizovano u sklopu pomenutog događaja u Istri i to već ove godine. QRX, QAP.

Interesantno je bilo Tinetovo evocirnje uspomena na osnivanje i rad YUDXC, na neko davno vrijeme bez interneta i clusteria, na skedove četvrtkom uveče i razna druženja i expedicije organizovane od strane, tada avangardnog, YUDX cluba.

Nisam znao da je to tada gledano u raznim komitetima sa podozrenjem, bez oduševljenja i podrške što se formira jedan takav klub koji njeguje Dxing i Contesting, na nivou i u sastavu SRJ.

Kako reće Tine, bilo je dosta teško izboriti se za status .. Ko bi to rekao, ali uvijek je to tako, pa i danas imamo takvih grupa i komiteta (možda se drugačije sada zovu) koji se plaše nepoznatog i često dobre ideje propadnu zbog nečijih sujetnih i podozrivih gledanja na nešto sasvim prijedno, aktuelno i napredno. Biće toga valjda uvijek. Na žalost tako je ...Nema nam spasa...

Goran – YT7AW, Ljubo, Srdjan, Tine, Vlado, Edin...

Predivno druženje , praktično na vrhuncu , prekidoše gašenjem svjetla i pojavi se opet onaj sa metlom, uz gundjanje .. Mi onako, zaustavljeni u priči, izdeosmo negodujući... Stajali smo još malo svakog sa svojom časom tu ispred hotela i razdeosmo se .. Ušli smo u petak ....

Ivan-IV3CTS, Goran, Ljubo, Srđan, Tine, Vlado, Edin, Fudo, Davor, Darko sa xyl, Ivo, Braco, Simon-S53ZO

Možda je taj petak i stigao , ali još nije svanulo ... Hoće , još samo malo treba.

Petak - konačno počinje neka priča oko contesta. Kako su ekipe dobile sudije, pa još treba da se dodijele lokacije i pozivni znakovi, a koje će sudije čuvati i od samog sebe do 15 minuta pred sam početak contesta. Znakovi su poznati, **I4na**, samo ko je koji znak dobio još se ne zna, ili bi tako trebalo da bude. Pričalo se kasnije da se nekako moglo prepoznati na osnovu spiska lokacija, ako je to i bilo tačno ogromna većina to nije prepoznala, pa ni mi.

Uglavnom, od poslije doručka pa do polaska na izvučenu lokaciju prošlo je par sati. Naš sudija, Leo-RA0AM, i naš site menadžer Giuseppe-IZ4COW strpljivo su čekali u redu da preuzmu potrebnu opremu za korektan sudijski rad, watmetre, routere, kablove i još šta ga ja znam...

Gledam ih obojicu, jedan Talijan, čigra od čovjeka, skromnog znanja engleskog, tek po neku riječ, ali brzo smo našli soluciju razumijevanja - Google Translator. Amater od glave do pete, ne contester u onom smislu kakvi su ovi na događaju, ali iz njega zrači nešto, na prvu se vidi da je u do grla u radio-amaterskom pokretu. Ovaj drugi nešto više riječi, ali daleko od idealnog, iskusen i prilično ozbiljnog izgleda, strpljiv, staložen. Iz razgovora sa njim saznajem da je bio na nekoliko DX expedicija u organizaciji lokalnog kuba. Dakle, aktivan na bandovima, izvrstran znalac morze muzike. Generalno obojica su dobri momci, naši, pa, dodijeljeni su nam baš kao lokacija i znak...

Eh, koji li je znak?

Oko sat i nešto vožnje od hotela do lokacije koja je neka farma, a mi ćemo biti smješteni u nekom restoranu na spratu. Restoran dugo nije u upotrebi, ali je prostran, ima stolova, stolica, frižidere, toalet, ali ne i tuš, niti mjesto gdje bismo mogli da odmaramo... Šta je tu je... Prvo smo pogledali antenu. To je tipični stub od nekih 10ak metara na kojem se nalazi rotator i tribander sa po 2 el 20/15 i 3el 10m. Ispod je inverted V dipol za 80, te ispod na oko 7m visine je inv V za 40m. Gledam kukuruze iza, čini mi se da su viši od antene za 40m. Ali tako je svima, šta da se radi. Nema diranja zatečenog stanja. Provjera antena kaže da je sve ok, sve je u bandu... Koaksijalni uvodnik je 50m dug, dakle bar pola je višak, ali i tu su rekli nema diranja, svima jednako...

LZA-7-3A, 3 band yagi, ispod su inv V dipoli

Naš site menadžer IZ4COW i Braco

Vraćamo se u restoran, razmještamo stolove i počinjemo prazniti Sharana. Nekoliko puta gore, dole niz stepenište, a temperatura je prihvatljivih 37°C. Uskoro imamo svu opremu na gomili. Odabrali smo stolove, razmjestili ih, pa kreće spajanje setupa. Glavni majstor je gospodin B... spaja uredno, ako nešto i fali imamo to sigurno u rezervi... Sve je tu... i nakon dva sata, možda i jače, sve je spojeno i provjereno, pa i održena po neka veza.

Leo-RA0AM, provjerava da li je sve u skladu sa pravilima

EU9 shack , spojeno i spremno, a tu je i (F)manual za ATU

Ako uporedite fotografiju sa početka teksta, primijetićete da je skoro identična. Nakon testiranja bandova i smetnji na njima, možemo konstatovati da je prisutna povišena smetnja od Istoka prema Jugu, najjača oko 130 stepeni, ali ništa tu nemožemo promijeniti. Neke ekipe su insistirale na zamjenskim lokacijama, zbog ogromnih smetnji, mada su organizatori pričali kako su sve lokacije ispitane na smetnje u raznim prilikama i dijelovima dana...

** Primijetili ste da na zidu ispred stanice stoji slika sa SK DK6RAI-Ben, koji je nedavno tragično izgubio život na P4. Na inicijativu BCC, a u znak sjećanja na ovog poznatog contestera skoro sve ekipe su doobile ovakav plakat .. RIP dragi prijatelju .

Dipoli su spojeni na ATU, tako da ni tu nema problema. Audio ide i nakon nekog testiranja i odstupanja od prvobitnog plana, sudija dobija opciju slušanja jednog, drugog ili oba radija istovremeno. Pravilo ispoštovano. Leo je zadovoljan, pa spaja Bluetooth i provjerava , sve ok.

Site mgr Mr Guiseppe je zadovoljan, pa javlja centrali da smo sve povezali , testirali , te nam predlaže da odemo do motela gdje ćemo prenoći. Zamoli nas da idemo odmah , kako bi se stigli pod tuš i pripremiti za zajedničku večeru sa drugom ekipom, koja je do naše lokacije. Prihvatomamo ...

Uskoro smo na putu, a 10 km dalje je taj naš smještaj . Stižemo u neki mali gradić, smještamo se. Sobe su na spratu , a Piano bar je ispod, šteta nećemo imati priliku zaviriti... Pogled sa prozora na tipično dvoriste omeđeno fasadama drugih kuća ... Prilično mirno i tiho.

Kratak odmor u motelu je dobro došao , osvježili smo se i uspjeli možda i zaspati nekoliko minuta. Bili smo spremni za večeru.

U dogovoren vrijeme dolazi naš site menadžer Guiseppe, a tu su i momci iz komšijske ekipе (VR2XAN i IK2PFL) te još neki simpatični momci iz lokalа . Ostao mi je u sjećanju krupan, markantan momak-Marcu, zaboravio sam mu znak, da li je ili nije bio lokalni lider to neznam , ali čini mi se da je on vodio druženje .. Vozimo se do odredišta za večeru, par minuta i parkiramo. Restoran, na prvu tipično Talijanski, odiše mirisom svježe pečenog tjestea, tihom muzikom , nekoliko separa, ne prevelik, ali taman da se osjećate priyatno. Smjestiše nas za nekoliko spojenih stolova i poslužiše piće. Marco nam poželi dobrodošlicu i nazdravi. Saluti!

Večera na talijanski način, potrajala je nekoliko sati, dosta priče i smijeha, tradicionalna domaća jela od tijesta-poseban doživljaj. Domaće rakije, likera i vina ima sasvim dovoljno i za veće društvo. Kako sam u društvu momaka iz I4 regije, a tu su dominantni IR4M i IR4X, naša stalna konkurencija u svim contestima, pokušao sam na mala vrata sazнати nešto o antenama i amplifierima koje koriste, ali svaki moj

pokušaj bio je blago izbjegnut i odlazi na neku od šala ili opis antena... Valjda koriste LLContestPower (Legal limit) Treba i to razumjeti...

Sve što traje ima i svoj kraj, pa je tako došlo vrijeme za rastanak od ove vesele i prijatne družine. Nekoliko fotografija je bilo neizostavno...

Naš site menadžer je trebao nešto kupiti sa lokacije, pa smo i mi otišli s njim, uzeli smo neke sitnice iz auta i bez zadržavanja i bilo kakvih preslušavanja opsega napustili lokaciju. Možda smo mogli, ali nismo... Prvac spavanje... Ulazimo u contest mode...

IV3TAN (VR2XAN), IK2JUB, RA0AM, IZ4COW, E70T,
IK2PFL, G3XTT i Braco

Vlado i Don-G3XTT

Steve-IK2JUB i E70T

Subota ujutro , spuštamo se u prizemlje , kafa i lagani doručak, pa prvac u neki shopping centar, trebaće nam nešto hrane i pića za 24 sata contesta. Na lokaciji postoje ispravni frižideri, pa ćemo moći sačuvati sve to hladnim i svježim. Sama kupovina je prošla relativno brzo i već smo na putu za lokaciju ... Još nekih 3 ili više sati do početka contesta....

Kako smo bili u restoranu , bez ležaja ili sličnog, u jednom momentu vidim da se mr B pružio po podu u pokušaju da se opusti , odmori ili čak zaspri. Teško... jako teško ...

Neću reći da je bilo svejedno , ali neke velike napetosti nisam osjećao , kako je vrijeme proticalo , malo smo preslušavali bandove i opuštali se svako na svoj način. Imaju odličnu kafu ti Talijani...

I tako na 15 minuta pred početak contesta , naš sudija Leo nas pozva i zamoli da utišamo oba prijemnika , a zatim izvadi tamnu kovertu u kojoj je bio deponovan naš pozivni znak.

Izgled kartice sa znakom

Tabla s oznakom tima EU9

Zatim nas zamoli da isključimo i odložimo naše mobilne telefone na sto iza nas. Otvori kovertu. Pozivni znak je mogao biti i bolji , ali zapao nas je baš ovaj - **I42B** (slučajno, NR 009 ze EU9 tim).

Slijedi unošenje pozvnog znaka u DXLog i kreiranje poruka sa dodijeljenim znakom. Ide to brzo i uskoro na minut pred početak contesta Leo nam je dao znak da možemo pristupiti uređajima, i pripremiti se za početak contesta.

Još jedan pogled ... Neposredno pred početak contesta

Službeni logo događaja , WRTC 2022, Italia

Contest, konačno ...

Imali smo nekakve okvirne dogovore oko taktike, hoću reći nije bilo ništa strikno zacrtano, napisano, ali uopšteno je bio cilj što više veza sa što više multipliera. Zar nije uvjek tako?

Kako je ovaj puta SSB veza bila bolje bodovana, nekako se nametao zaključak da bi trebalo malo više , ako ide, forsirati fone, jer vrijedi jedan poen više u odnosu na CW vezu. Low power je nešto drugaćiji od Hi power rada , ili da kažem da ima razlike , iziskuje neke druge načine i postupke. Uglavnom počesemo contest na 15 i 20 m . Braco na 20 SSB, a ja na 15 CW.

Sam početak je prilično spor , nekako, nikako da krene , a onda je valjda nakon prvog spota sve krenulo malo brže. Nisam zadovoljan, ali nema šta , radi , pokušavaj da isčupas šta te zove.

Na 15 m je nešto viši šum , ali ljudi zovu... Na 20 m Braco pokušava da radi pileup, ali nikako pravo da krene. Teško je naći dobru i čistu frekvenciju, a kad je i nađeš, treba je sačuvati. Big guns gaze, pa i ako pitaju da li je frekvencija zauzeta, ne obaziru se na odgovor da jeste. Valjda je to tako sa praćkama ...

Po pravilima mi takmičari nemamo pristup clusterima, nemamo baze podataka sa znakovima i zonama, nego ono što sirovo primiš to je . Baze se formiraju iz znakova koje smo ulogovali.

Sudije i svi ostali su mogle da prate online rezultat , gdje su bili naši lični znakovi , ali ne i znak koji smo koristili. Naš Leo ničim nije davao do znanja da li prati ili ne te rezultate.

Organizator je predvidio da nakon održane treće veze na istoj frekvenciji ide automatski spot od stanice organizatora, tako da se osjetilo da nakon te treće veze počinje neka gužva koja traje par minuta i opet lagano i u prazno. Novi spot dolazi tek nakon promjene moda ili banda, tako da smo to koristili kada bi stalo , a znalo je stati i više nego nam se sviđalo.

Iako je bila ideja da prebacujemo množitelje, pa i obične veze, sa banda na drugi band, na SSB je to nekako i išlo, ali na CW i pored najbolje volje, teško. Oni što znaju šta je contesting, na prvu reaguju sa qsy ili kažu da nemaju antenu ili rade samo CW ili samo SSB. Najgori su oni koji ili ništa ne odgovore ili kažu OK, a onda se ne pojave iz ovih ili onih razloga.

Možda da napomenem da nam je naš site menadžer Giuseppe u jednom momentu prišao i rekao da nešto nije u redu sa netom, da naše veze ne idu online... Brzo je otklonjen problem , ali više od sat vremena nismo imali onaj spot posle treće veze.

Nekakva projekcija je bila cca stotinjak veza po stanici u sat vremena. Mislim da smo bili blizu toga u prvom poluvremenu, pa čak i malo iznad toga. Nakon 12 sati rada imali smo 2573 veza , što nam se činilo prihvatljivim. U jednom momentu negdje oko desetog sata imali smo sreću sa izabranim bandovima, modovima, frekvencijama, možda i spотовима. High liht, dest zadnjih veza rate od 720 Qs, a sto veza rate je bio 469 Qs. Taj sat završismo za odličnih 298 veza. Kombinacija CW i fone.

Najbolji sat smo imali 327 veza, obojica smo tada radili cw...Trajalo je još neko vrijeme, tek dva ili tri sata nakon ponoći kao da je neko pogasio bandove. Ide , ali kilavo, ni blizu onome od prije par sati. Mijenjam ovo, ono, šalji , pozivaj, nešto kilavi. U takvima situacijama i koncentracija popušta, prirodno počinje da se san mota ... Čini ti se da se oči same sklapaju... Ustaj, budi , umivaj, žubori..

Ipak , ljeto je i kratka noć nekako prolazi. Nastavlja se trka sa samim sobom... 20 m je dobro otvoren prema USA, idu veze, a 15 m je pun Istoka i množitelja*. Antena je zajednička, pa tako kombinujemo West i East .. Mozda smo trebali raditi West, Ameri su dobro išli .

*Za učesnike su množitelji bili DXCC entiteti i HQ stanice, dok su za ostale bili ITU zone i HQ stanice.

Činilo nam se da je ključ za množitelje bio na 10m koji je bio prilično zatvoren. Čuju se stanice, naročito HQ , ali kao da naši slabašni LP signali nisu dovoljni da prodru kroz šum i zatvoreni band. Slali smo skoro sve stanica koje su nas zvala na 10m , neki su se vraćali na 15 ili 20 i govorili da nas ne čuju na 10m uz obećanje da će pokušati kasnije. Čuje se i E7HQ , zove , pozivamo ali ne prolazimo. Nekakav čudan osjećaj... Nekako ti krivo ... ali guraj dalje. Do kraja.

Nevjerojatno kako vrijeme brzo prolazi u borbi za svaku vezu. Zoveš, kupiš, salješ, mijenjaš... Tek završavamo sa ulogovanim 4176 čistih veza, sa duplim 4282. Koliko li su drugi uradili, neznamo još, ali definitivno nismo na onih projektovanih 100 veza po satu i stanici.

Summary - 4282						
BAND	CW	SSB	DXCC	HQ	POINTS	AVG
80	310	131	46	21	1100	2
40	730	463	65	27	3395	3
20	972	457	72	31	4848	3
15	615	267	74	38	3297	4
10	117	114	40	19	711	3
TOTAL	2744	1432	297	136	13351	3
FINAL SCORE: 5 780 983						

Tabela konačnog rezultata

Rate
All bands - All modes
Last hour: 320 Q/h
10 last QSO: 467 Q/h
100 last QSO: 311 Q/h
Since 2000z: 307 QSO
Time ON: 08:55
Time off: 00:00

Naš najbolji sat

Rate
All bands - All modes
Last hour: 284 Q/h
10 last QSO: 720 Q/h
100 last QSO: 469 Q/h
Since 2200z: 151 QSO
Time ON: 10:21
Time off: 00:00

Najbržih 10 veza

Konačno je završeno. Slijedi predaja loga i audio snimaka sudiji , te demontaža stanci i pakovanje opreme. Potrajalo je to neko vrijeme , možda i duže obzirom da smo bili pomalo umorni i neispavani. Braco je demontirao , suprotno od montaže.. Sortiranje kablova i gomile kutijica potrajalo je i duže od sata , možda i dva ... Slijedilo je opet par krugova uz i niz stepenice, te slaganje opreme u auto. Dok je Braco slagao opremu, Leo i ja smo pomogli oko demontaže antena našem site menadžeru Giuseppeu. Teško da bi bez naše pomoći to mogao sam.

Naravno .vraćeni su nam telefoni , a znatiželjno smo gledali šta smo uradili i dokle smo dobacili.

Postignuti rezultat je bio dovoljan tek za 20 mjesto od 58 ekipa. Hmmm, moglo je sigurno bolje. Mogli smo poslije da razmišljamo gdje smo kiksali, ako i jesmo, tada nismo mogli prokljuviti. Poslije i sa ove distance bilo je nekih razmišljanja, gdje smo mogli bolje, drugačije. Dok preslušavamm snimak i sam se čudim kako je nekada bilo šuplje...

Konačni rezultati nakon kontrole logova i UBN su nas spustili za još jedno mjesto, pa smo na kraju zauzeli 21. mjesto od pomenutih 58 ekipa.

Konačni rezultati dostupni su na sajtvima, a treba napomenuti da su od Balkanaca najbolji rezultat imali Vedran i Zdravko (9A7DX i 9A3GL), zauzeli su odlično 3. mjesto u generalnom plasmanu.

Čestitke momci. Nadam se da ćete slijedeće prilike biti još bolji.

Od ostalih "naših" ekipa mi smo bili 21., Matija i Sandi 28., Ranko i Ivo 31., dok je YOTH tim bio drugi u svojoj kategoriji, odnosno 37. u generalnom plasmanu.

Napomenuti ću da je naša YOUTH ekipa imala najviše SSB veza, od svih ekipa, te su kao takvi dobili prigodan pehar.

Putovanje nazad do hotela je potrajalo, ili nam se činilo da smo više vremena trebali za povratak nego za odlazak na contest lokaciju. Dolazak u hotel, sve je još tiho i prazno. Malo iza 17h. Većina ekipa još nije stigla sa svojih lokacija. Da li da se osvježimo uz pivo ili da idemo u sobu. Ipak soba, tuš, spavanje...

Probudim se u neko doba, pogledam pola tri, kažem više za sebe, preskočili smo večeru, iako sam podesio alarm na mobilnom da nas probudi oko osam. Kako smo tokom contesta imali vrlo malo vremena za bilo šta, tako i za jelo, a poslije nismo ništa ni jeli ili nam nije bilo do jela. Tek gladan, nemože se zaspasti. Sjetim se da u autu ima nekog voća, piva i sokova... Nema onog na recepciji, samo ono ceduljče visi na vratima.

Požarnim stepeništem dođem do parkinga, pokupim iz auta ono što je bilo, pa se vratim u sobu. Braco se probudio, ali nije htio ništa, samo se okrenuo i nastavio da spava... Možda je nešto i komentarisao...

Jedva dočekah doručak. Očigledno je većina bila doručkovala, kada sam sišao, uglavnom skoro prazan restoran. Kafa, pa onda redom...

Ponedjeljak, se vukao nekako sporo.. valjda je i umor od contesta i nestošnog života prethodnih dana došao na naplatu. Nekako se spojih sa Fudom i Edinom, mislim da smo otišli do pomenute pizzerije, proveli kvalitetno vrijeme uz hladno pivo i pizzu. Imali smo o čemu pričati... Poslije sam prošao pored bazena, ekipa je bila u vodi, zvali su i mene, ali ja sam video samo krevet. Sorry guys.

Predveče, konačno i završni dio WRTC, ceremonija zatvaranja, koja je pored proglašenja pobjednika i podjele nagrada imala i dio priče i zahvalnosti organizatorima, lokalnim a i šire upravama, ministarstvima i tako redom. Tombola, glavna nagrada Flex 6600, svi se ponadali, ali ostade uređaj u Italiji... Da, onaj komitet je dodijelio slijedeći WRTC Englezima, navodno oni su jedini podnijeli kandidaturu. Slijedio je kraći video-promo program te pozdravni govor novog dirigenta WRTC 2026 u G landu, Mr Mark – M0DXR.

Primijetio sam neke naše kolege, koji su se pojavili neposredno pred ceremoniju zatvaranja, kao na primjer Hrane-YT1AD, Luj YT3PL/YU5R, a Marijan S56A i Goran S55OO su već neko vrijeme tu.

Braco, Luj-YT3PL/YU5R

Braco, Hrane-YT1AD

Marijan-S56A, Braco i Luka

Goran-S55OO, Braco

Pogled na salu, završna ceremonija

Tuki, Goran, Ljuba, Matija, Zdravko, Vedran , Sandi, Goran-4O4B

Slijedi večera , nešto raskošnija u više slojeva, te druženje, slikanje ... Ako ste mislili da ćemo ostati duže, ništa od toga , uzalud smo se nadali. Lagano su nas ispratili, bez muzike...

Istina je da je mnogo ljudi trebalo rano ustati i krenuti putem povratka. WRTC 2022 je zvanično zatvoren i završen.

Za većinu takmičara i gostiju je tako , ali ne i za našu grupu .. Orgnizovali smo se u jednom od parkova, pa nećemo se valjda tek tako rastati... Usput pridružio nam se i pomenuti Mark-M0DXR, te ostao sa nama skoro do fajrona.Mlad momak, a prihvatio je veliku obavezu, valjda će se snaći. Sretno Mark.

Neznam kada smo se razišli svako u svoj hotel, tek dogovor je bio da se nađemo poslije doručka, bar ona četvrica što su zajedno krenuli na ovaj događaj...

Svanulo je prilično brzo, a poslije doručka spakovali smo svoje lične stvari i smjestili u auto, te razdužili ključ od sobe... Ciao, grazie...

Na parkingu je bilo još nekih u ritmu pakovanja, pa smo se pozdravili i poželjeli im sretan povratka svojim kućama uz ono standardno, vidimo se ponovo ...

Bilo je skoro 11 pre podne kada smo konačno krenuli. Fudo je sa xyl otišao ranije , sasvim drugom rutom , preko Rijeke, pa za Krupu, a mi ćemo istim putem nazad za E7. Usput smo pokušavali stupiti u kontakt preko repetirora sa lokalcima u S5, ali kao i obično i svugdje pusti repetitor...**

** WRTC 2022 je završen, ostaje da se vratimo iz tog moda, odbijamo još malo...

Kako smo se vraćali na E7DX lokaciju , da istovarimo opremu , pala je ideja da pokušamo organizovati dizalicu da popravimo jednu od antena koja još od proljetnih vjetrova prkositi polomljena. Ono kada smo već tu , ne žurimo nigdje , a popravak se zbog kiša baš otegao...

Prije nego smo svratili na lokaciju , ispratili smo Tukija na put za BGD . Pozdravljujući se zakazali smo novo druženje, Oktobra mjeseca na Istra contest meetingu... Sretno Tuki i hvala na lijepom i nezaboravnom druženju .

Braco je telefonom dogovorio da dizalica dođe ujutro, što ranije, a u pomoć su pozvani svi koji mogu doći. Radni je dan, pa su se Fudo iz Krupe, te Dragan iz Banjaluke odazvali na poziv i ujutro su bili na lokaciji.

Brzom akcijom , sve je brzo bilo gotovo. Vraćanje 2el moxona 40m na poziciju.

Dizalica je po dogovoru bila spremna. Ekipa uigrana i vrlo brzo Moxon 2 el 40m je bio popravljen i vraćen, a pored toga podigli smo još i 7el WARC , duobander na isti mast. Sve je odradeno bez nekih većih problema. Ode dizalica....

Pored popravke antene, zamijenjen je motor na jednom pich rotatoru koji je iz nekog razloga odbijao da sluša. Potrajalo je, ali na kraju je sve ispalо kako treba. Na lokaciji kakva je E7DX uvijek ima nekakvog posla, samo treba biti raspoložen za to. Košenje, provjera ankera , dotezanje sajli , krpljenje presječenih kablova poslije košenja, uvijek nešto, nikad nije dosadno.

Imali smo ideju da isti dan skoknemo do Kiseljaka, kod Edina i da intervenišemo na njegovoj OB-16, ali neizvjesna vremenska prognoza nas je odgovorila od tog nauma. Umjesto toga Fudo predloži da odemo do Bosanske Krupe, budemo njegovi gosti , a on će organizovati nešto posebno. Turistički hit ovog ljeta, vožnju čamcem i druženje na predivnoj rijeci Krušnici , pritoci Une...

Nije puno trebalo, a mi smo već bili na putu ... Uz put Fudo dogovara i organizuje da nas čeka čamac i sve sto uz to ide, meza i rashlađeno piće ..

Braco i Edin su bili nešto brži na putu i zaustavili su se kod onog „Seje“, tek da malo prezalogaje. Stigosmo ih , taman donijeli janjetinu. Šta ćeš, moraš se pridružiti , red je ...

Ono što nas je dočekalo na rijeci teško je riječima opisati. Rijeka Krušnica, plava ili zelena ili i jedno i drugo, mirna , kao da stoji. Kažu da je voda vrlo hladna , tek 5 stepeni. Osjetilo se hladno i prijatno strujanje vazduha, čim smo izašli iz auta. Nismo gubili vrijeme, uputili smo se ka obali gdje je već bio čamac. Dok smo se ukrcavali, Braco se bućnuo u tu hladnu vodu. Par kapljica završi na nama...

Teško da ovako nešto može da se nade , rijeka možda i može, ali čamas i rijeka , a tek društvo

Mogu vam samo reći da je bilo veoma lako preći sa makarona i raznih pasta na ovo...

Budući da je ovo turistička tura , ima još neke sadržaje, odvezli smo se uzvodno nekoliko kilometara. Uskoro napuštamo čamac i kroz lijepo uređene šumske staze uz obalu, stižemo do samog izvorišta. Nisam očekivao mini elektranu, ali je bilo tako napravljeno da nije ničim pokvarila prirodni ambijent samog mjesta. Slapovi i dio rijeke koji ulazi u pećinu sa žuborom vode i prirodom okolo čine odmor za oči i dušu. Vjerujem da ima po svijetu sličnih ljepota, ali ova je naša i vrijedilo je biti dio trenutka, a sve na par sati vožnje odakle god da krenete...

Vraćamo se u čamac , povratak niz rijeku, još je ljepši u predvečerje. Sa prvim mrakom vraćamo se na obalu ,a naš dobri Fudo i njegova supuga ugostiše nas u svom domu. Po običaju prvo kafa, pa sve ostalo. Uz kafu krenu priča i vidim ja da otpada večerašnji povratak u Prijedor, Banjaluku ili Sarajevo... Svi vozači su bili više nego veseli, pa odlučimo da prenoćimo kod naših domaćina.

Staza kojom se stiže na izvor Krušnice

Dio samog izvora i ustava za elektranu

Biti u Krupi, naročito ljeti a ne prošetati ovim gradom bio bi stvarno grijeh. Bosanska Krupa smještena je u dolinama rijeka Une i Krušnice sa puno malih riječnih ada, pretvorenih u atraktivne kafiće i mjesta za zabavu. Odakle god da gledaš vidiš rijeku... Prošli smo nekoliko zanimljivih i privlačnih mjesta , osvježili se, a kad smo već tu nismo propustili priliku da odemo do Bracine dječačke pekare...Svježe kifle.

Ukratko, ponovo smo legli iza ponoći ... Prije nego sam zaspao upitao sam se , šta li je slijedeće, hoćemo li konačno završiti putovanje zvano WRTC 2022?

Jutarnja kafa i srdačan pozdrav sa domaćinima, uz zahvalnost za predivne trenutke provedene u njihovom domu, pa krenusmo put Prijedora...

Put ka lokaciji E7DX je protekao relativno brzo, pa smo pokušali koliko toliko dovesti u red shack i vratiti dio opreme koji smo nosili na WRTC na svoja mjesta. Posao je bio završen vrlo brzo, dok će spajanje i dovođenje u funkciju Braco već odraditi tokom dana. Hajde još jedna kafa-sikteruša. Taman smo se spremali da krenemo, kad započe snimanje jedne od epizoda eksperimentalnog programa sa direktnim uključenjima, popularnog Youtube QSY kanala. Braco nas zamoli da ostanemo još neko vrijeme i učestvujemo u pomenutoj epizodi. Ostadosmo još bar sat vremena, a kako je tok emisije ušao u opisivanje E7DX antenskog sistema, a Braco krenuo u obilazak i snimanje, mi se pozdravismo sa njim pa pravac Banjaluka odnosno Sarajevo...

Ja sam stigao negdje otprilike u isto vrijeme, rano popodne , kao kada su me Tuki i Edin pokupili, ono sa početka priče. Ko bi rekao , jedanaest dana... Edin je imao još dosta kilometara ispred sebe...

Na kraju želim da dodam da je ovo **moj pogled** na događaj zvani WRTC 2022, a zahvaljujem se svima na izuzetno lijepom druženju, te se nadam da ćemo se vidjeti na ICM 2023 u Poreču, Oktobara 2023.

**Posebna zahvalnost Robiju, Braci i Fudi na dozvoli da koristim njihove fotografije u tekstu.

Do novog susreta srdačan pozdrav,
Vlado, E70T